

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Λιανοτράγουδα

2019

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Λιανοτράγουδα

Διατίθεται δωρεάν

Πάτρα 2019

Τίτλος: Λιανοτράγουδα

Δημιουργός: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Σελιδοποίηση: Παναγιώτα Π. Λάμπρη - Χρήστος Δ. Στούμπος

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Εικόνες εξωφύλλου: Ο «αρπιστής» της Κέρου.
Βιολόσχημο Κυκλαδικό ειδώλιο.

ISBN: 978-618-84261-0-8

Copyright © 2019

Εκδότης: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Ιστοσελίδα: <http://users.sch.gr/panlampri/>

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου του έργου, με αναφορά στην πηγή, χωρίς την άδεια της δημιουργού.

Στον σύντροφό μου

Λιανοτράγουδα

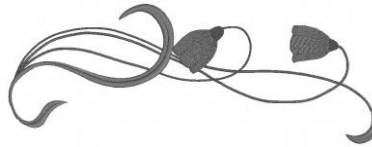
Σέ άμμουδιά έρημική βότσαλο άσπρο τσάκισα,
τόν ήλιο πού 'χε μέσα του για σένανε ζωγράφισα.

Της θάλασσας τά βότσαλα μέ τήν καρδιά σου μοιάζουν,
όταν τό κῦμα τά κυλά, άχούς ώραίους βγάζουν.

Στή θάλασσα τή γαλανή κορδέλες θά πετάξω,
νά γίνουν δρόμοι τῆς καρδιᾶς σέ σένανε γιά νά 'ρθω.

Θάλασσα εἶν' τά μάτια σου, θάλασσα κι ἡ ψυχή σου,
σέ κάθε της τρικύμισμα τά μάτια σου δακρύζουν.

Λιανοτράγουδα

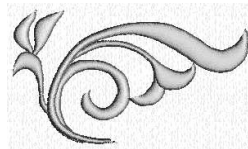
Τῆς μοναξιᾶς ἡ συντροφιά εἶναι βαριά σάν βόλι,
κεντρίζει τήν καρδούλα μου σάν τ' ἄγριο τριβόλι.

Στήν ξόβεργα τῆς μοναξιᾶς πολλές φορές ἐπιάστηκα,
κολλῆσαν τά φτεράκια μου καί κατασπαράχθηκα.

Κιτριτισμένο σημειωματάκι έξεδίπλωσα,
ἀγάπης ἀνεκπλήρωτης καημούς έγροίκησα.

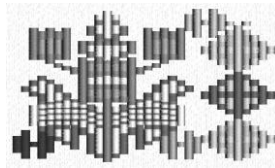
Κλωνιά σγουροῦ βασιλικοῦ σέ βιβλιάκι σου έκρυψα,
νά σοῦ μηνύσουν κάποτε γιά αἰσθήματα, πού ένωσα.

Λιανοτράγουδα

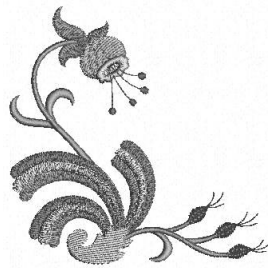
Κόκκινη κορδέλα στά μαλλιά μου ἔδεσα,
τῆς πρώιμης ἀγάπης μου μηνύματα σοῦ ἔστειλα.

Στεφάνι ἀγριομυρτιᾶς θά βάλω στά μαλλιά μου
ὡσάν ἱέρειας τῶν Μουσῶν νά μοιάζει ἡ θωριά μου.

Από χινοπωριάτικο ήλιο στεφανάκι ξόμπλιασα,
νά τό φορεῖς ν' ἀστράφτεις ἀπ' τό φῶς του στό 'πεμψα.

Σέ Ἕλιο φθινοπωρινό μεγάλο τάμα ἔκανα,
οἱ πονεμένες οἱ ψυχές νά 'χουν καλό ξημέρωμα.

Λιανοτράγουδα

Κίτρινο φυλλαράκι στήν παλάμη κράτησα,
τοῦ φθινοπώρου χτυποκάρδια ἄκουσα.

Καλούδια φθινοπωρινά σέ καλαθάκια σύναζα,
φιλέματα γιά φίλους καρδιακούς τά φύλαγα.

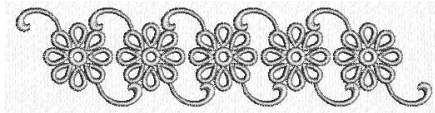
Κόκκινα κερασάκια στήν ποδιά μου μάζωνα,
τά δάγκωνα στήν ἄκρη καί σοῦ τά 'δινα.

Χειλάκια σάν μαγιάτικο κεράσι φίλησα
καί τή γλυκιά τους γεύση ποτέ δέν ἐλησμόνησα.

Τίς παλάμες μου μέ πεφταστέρια γέμισα
καί πεθυμιές σ' ὄλο τό σύμπαν ἔσπειρα.

Τοῦ ὀλόγιουμου τοῦ φεγγαριουῦ τή λάμψη τήν ἐζήλεψα,
στίς χοῦφτες μου τήν ἄθροισα καί γιά τ' ἐσένα κίνησα.

Σέ ξενιτιᾶς ὁδοὺς γιὰ χρόνια ἐπερπάτησα,
στά βάθη τῆς καρδιᾶς πλήθος καημῶν θησαύρισα.

Στά ξένα καί στά μακρινά νερό ἀρνησιᾶς μήν πίνεις,
γιατί ποτέ σου δέν γυρνᾶς, πόνους μεγάλους δίνεις.

Λιανοτράγουδα

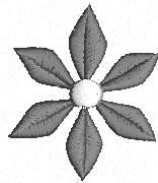
Στόν ἄλλο κόσμο πού θά πᾶς νά μή μέ λησμονήσεις,
νά ῥχεσαι στά ὄνειράτα παρηγοριές νά δίνεις.

Στόν ἄραχλο τόν Χάρο μήνυμα ἔγραψα,
μέσα Ἀπρίλη νά ῥθει τόν προέτρεψα.

Δροσοσταλίτσες τῆς αὐγῆς ἔριξα στά μαλλιά σου,
νά λάμπουν σάν διαμαντικά, χαρά στήν ὀμορφιά σου.

Δροσοσταλιές τῆς χαραυγῆς μέσ στήν παλάμη κράτησα,
γιά τῆς ἀγάπης διψασμένο χελιδόνι τίς προόρισα.

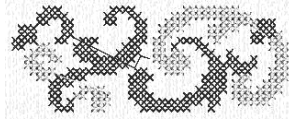
Λόγια αγάπης σέ χαρτάκι ξόμπλιασα,
μ' άσπρο περιστεράκι σοῦ τά ταχυδρόμησα.

Πουλάκι στό παράθυρό μου ἦρθε καί μέ καλημέρισε,
αγάπης λόγια ἐμήνυσε καί μ' άποχαιρέτησε.

Σέ πιθαρῖοῦ τήν ἀγκαλιὰ θησαύριζα ἀγάπες,
ἦρθε ὁ καιρός καί ράγισε καί ἔραναν τίς στράτες.

Τ'ς ἀγάπης λόγια στήν καρδιά μου ἔφτασαν,
φτερά βάλαν στούς ὄμους μου καί μέ λευτέρωσαν.

Λιανοτράγουδα

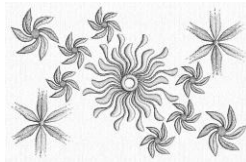
Μέ δροσοστάλες τῆς αὐγῆς μύρωσα τά μαλλιά σου
κι ὁ ἥλιος σάν τά χάιδεψε ἄστραψε ἡ θωριά σου.

Μέ δάφνινο στεφάνι τά μαλλιά σου κόσμησα,
τοῦ Ἀπόλλωνος τά κάλλη ἐξεικόνισα.

Τῆς πίκρας ἀναστεναγμούς σύναζα στάλα στάλα
τῆς ζήσης μου ἀξετίμητα καί βάσανα μεγάλα.

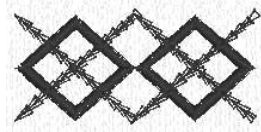
Τούς πόνους τῆς καρδούλας μου σέ τρίστρατο τούς ἔριξα,
τούς πῆραν οἱ περαστικοί καί τούς ἐταξιδέψανε.

Λιανοτράγουδα

Άνθάκια γιασεμιού κι άρώματα θησαύρισα,
τά φύλαγα στον κόρφο μου καί σου τά χάρισα.

Βασιλικού καί δυόσμου κλωναράκια μύρισα,
τ'ς αγάπης μαχαιριά στά φυλλοκάρδια γροίκησα.

Μέ αὐγινῆς δροσιᾶς σταλαγματιές μέ ἔρανες
τῆς ὀμορφῆς Ἡοῦς τό προσωπάκι ἔπλασες.

Ὁ Ἥλιος τῆς αὐγῆς πάλι καλούδια ἔφερε·
χαρά σ' ἐκειόν τόν ἄνθρωπο, πού νά τ' ἀδράχνει ἔμαθε.

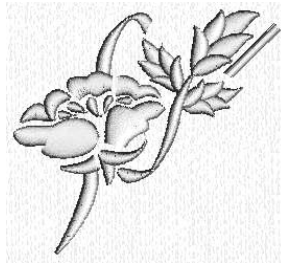

Λιανοτράγουδα

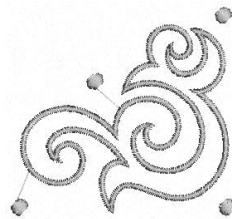
Κουμπάκια φιλντισένια μέ μεράκι ξόμπλιασα,
γιά τό λευκό πουκάμισό σου τά προόρισα.

Άπό χαντροῦλες θαλασσιές γκόλφι ἔκανα γιά σένα,
στό στήθος σου νά τό φορεῖς καί νά θυμᾶσαι ἐμένα.

Τοῦ αἰτοῦ τὴν περηφάνια τοῦ πετάγματος ἐζήλεσα,
νά ᾿χα φτερά μόνο γι' αὐτό πεθύμησα.

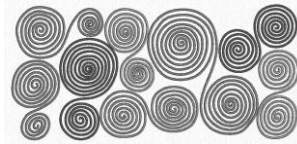
Ὅταν θωρῶ τὸν αἰτό τ' ἀψηλὸν ν' ἀνεβαίνει,
καίγεται ἡ καρδούλα μου μαζί του νά πηγαίνει.

Λιανοτράγουδα

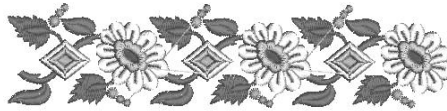
Σέ νοτισμένη άμμουδιά ματαίως χνάρια γύρευα,
γιατί τά κυματάκια από ὄρα τά ταξίδευαν.

Τά βήματα στήν άμμουδιά τά κύματα τά σβήνουν,
κι έμένα τά ματάκια μου άπ' άγρυπνιά δέν κλείνουν.

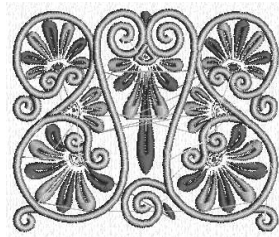
Μέ μαῦρα ροῦχα τό κορμί μου ἔντυσα,
γιά μία μοναδική ἀγάπη πένθησα.

Στῆς Στύγας τά νερά μεγάλο ὄρκο ἔκανα,
γιά πάντα πῶς θά σ' ἀγαπῶ ὅσο ἄλλον κανένανε.

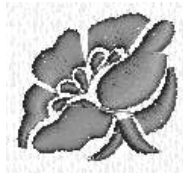
Όνειρα πικρά τή νύχτα μέ πληγώσανε,
μά ήρθε τό ξημέρωμα κι όλα τά έσκόρπισε.

Τής νύχτας τά όνειράτα ποτέ νά μήν πιστεύεις,
γιατί σάν φτάνει ή αύγή όλα τά διαψεύδει.

Από βράχου ραγισματιά ἔδρεπα μανουσάκια,
τά 'δενά μέ χρυσή κλωστή καί σοῦ 'στελνα ματσάκια.

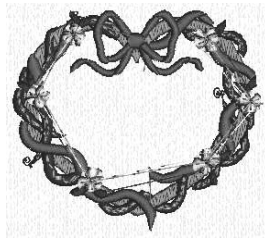
Από τοῦ βράχου τίς σχισμές ἄνθη συχνά ἀνθοῦνε,
μά λίγοι τά κορφολογοῦν, γιά νά τά μυριστοῦνε.

Λιανοτράγουδα

Τῆς θάλασσας τῆς γαλανῆς τό κῦμα νανουρίζει
κι ἐμένα τήν καρδούλα μου μ' ἀποθυμιές γεμίζει.

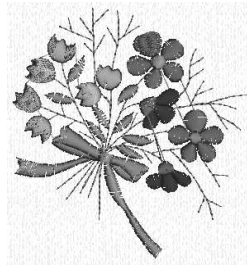
Μέ φλοίσβου ψιθυρίσματα σέ ἀποκοίμιζα,
τ'ς ἀγάπης μας τίς χαραυγές στή μνήμη ἀναγύριζα.

Μέσα στά ὄμορφα χωριά ἡ Ροδαυγή εἶν' ἓνα,
στολίδι τῆς βουνοπλαγιᾶς ὅπ' εἶναι ἀπλωμένη.

Τά λούλουδα τῆς Ροδαυγῆς ἀλλιῶς μοσχοβολᾶνε,
ὅποτε νά τά θυμηθῶ, ἀποθυμιές γεννᾶνε.

Τῆς Ροδαυγῆς οἱ ὀμορφιές σάν δίχτυα μέ κρατᾶνε,
ὅπου κι ἂν πάω, ὅ,τι κι ἂν δῶ, ἀσύγκριτες θενά 'ναι.

Σημειώσεις

1. Τα «Λιανοτράγουδα» γράφτηκαν σε διάρκεια πέντε ετών, από το 2015 έως το 2018.
2. Τα λιανοτράγουδα της σελίδας 32 δημοσιεύτηκαν για πρώτη φορά στη 2^η έκδοση του βιβλίου μου «Ροδαυγή - Το Ρόδο της Αυγής» (2016), σ. 5.
3. Τα διακοσμητικά σχέδια των εσωτερικών σελίδων του βιβλίου, έγχρωμα στην αρχική τους μορφή, προέρχονται από παραδοσιακές ενδυμασίες:
<http://www.costumes.gr/>

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ από καρδιάς τη φίλη μου Σοφία Δ. Ευθυμίου και τον σύ-ντροφό μου Χρήστο Δ. Στούμπο για τη συνεισφορά τους.

Σύντομο βιογραφικό σημείωμα

Παναγιώτας Π. Λάμπρη

Η Παναγιώτα Π. Λάμπρη γεννήθηκε στη Ροδαυγή Άρτας. Είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και υπηρετεί στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Αρθρογραφεί, δημοσιεύει βιβλιοπαρουσιάσεις και μελέτες κι έχει βραβευτεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς. Το **2006** εξέδωσε τη λαογραφική μελέτη "**Ροδαυγή - Το Ρόδο της Αυγής**", το **2009** τη συλλογή διηγημάτων "**Το χάσικο ψωμί**", το **2011** τη μελέτη "**Κωνσταντίνος Α. Διαμάντης, ο Ιστορητής**", το **2014** την ποιητική συλλογή "**Έν όδύναις**", το **2015** τη μελέτη "**Η Μνήμη της Γεύσης - Αρχέγονων Ηπειρωτικών Εδεσμάτων Συναγωγή**", το **2016**, σε δεύτερη έκδοση, το βιβλίο της "**Ροδαυγή - Το Ρόδο της Αυγής**", το **2017** τις ταξιδιωτικές εντυπώσεις "**Σε δρόμους της Κίνας**" και το **2018** την ποιητική συλλογή "**Χαρμολῦπες**".

Για περισσότερα βλέπε: <http://users.sch.gr/panlampri/>

ISBN: 978-618-84261-0-8